

almindelige Ønsker, der kunde næres, som almindelige Bestræbelser, der burde søges o. s. v., o. s. v. Man kan jo være enig i meget af den Slags, og man kan være uenig i meget af den Slags, det er i alt Fald vanskeligt at komme ind paa en konkret Diskussion derom. Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser om Landstinget og Finansloven vil jeg gerne sige, at jeg ikke nærer noget Ønske om at genoplive den store Indflydelse, som Landstinget efter den ærede Ordførers Udtalelser tidligere skulde have haft paa Finansloven. Jeg kender ikke selv noget til det, jeg hører jo ogsaa til de yngre her i Rigsdagen. Men jeg tvivler naturligvis ikke om, at Landstinget tidligere har haft en overordentlig stor Indflydelse paa Finansloven. Jeg nærer dog som Medlem af Landstinget ikke noget Ønske om at faa flyttet noget af den store Indflydelse, som Landstinget tidligere havde paa Finansloven, over i Nutiden. Jeg ønsker, at den skal tilhøre Historien og Fortiden, og at Landstinget skal udfylde de Opgaver, det har faaet i dansk parlamentarisk Liv, paa en saa god Maade som muligt. Men til de Opgaver, det har faaet, hører efter min Mening absolut ikke, at det skal præge Finansloven. Naar vi derfor her i Tinget kan have Lyst til at udtale vore almindelige Anskuelser angaaende, maaske ogsaa Kritik af, hvad Folketingets Finansudvalg har været i Stand til at opnaa — og det var der jo ikke saa ganske lidt af i den ærede Ordførers Udtalelser —, skulde jeg tro, at et Medlem af Folketingsudvalget vilde sige: Det hænger sammen med, at man ikke i Landstinget i Virkeligheden i Praksis har prøvet paa at arbejde med det, men har nøjedes med almindelige Talemaader. Og hvor det kun drejer sig om almindelige Talemaader om Besparelser hist og her, lader Besparelser sig altid gennemføre, men skal de udføres i Praksis, vil det vise sig, at der er større Vanskeligheder, end selv Landstingsmænd aner.

I et Tilfælde forekommer det mig, at Ordføreren for Venstre kom ind paa et farligt Felt. Det var, da han talte om Sundhedsstyrelsen. Jeg erindrer, at der forleden var et Medlem i dette Ting, der stod op og udtalte nogle kritiske Ord om Sundhedsstyrelsens Stilling. Øjeblikkelig traadte den tilstedeværende Minister Berntsen op

og erklærede, at det var udenfor al parlamentarisk Skik, at man her i Landstinget gav sig til at kritisere Sundhedsstyrelsen; hvis man vilde kritisere Sundhedsstyrelsen, maatte man gøre det ved at angribe den paagældende Minister, altsaa i dette Tilfælde Justitsministeren, men man maatte ikke paa nogen som helst Maade kritisere et Embedsorgan direkte. Jeg havde Indtrykket af, at den ærede Ordfører for Venstre i høj Grad overtraadte denne efter Sigende parlamentariske Regel; og jeg føler mig forvisset om, at hvis den omtalte Minister var til Stede her i Dag, vilde han træde op og søge at belære Ordføreren om, at det ikke var tilladt i Landstinget at angribe eller kritisere Sundhedsstyrelsen.

Hvad Besparelserne angaar, vil jeg udtale som min Anskuelse, at almindelige Udtalelser om Besparelser kan jeg gaa med til. Jeg ønsker ligesom sikkert ethvert Medlem af den danske Rigsdag, at Statshusholdningen føres paa en saa billig Maade som muligt. Men det kan neppe være ubekendt for den ærede Ordfører for Venstre, der omtalte saa mange forskellige Maader at spare paa, at der let opstaar Uenighed om, paa hvilke Punkter man skal sætte ind, naar man vil spare. Det ærede Medlem mente, at der var en Mængde Kulturudgifter i vort Samfund, som var overflødige, og at Kulturarbejdets Fremme i Danmark vilde kunne foregaa lige saa godt, uden at der blev ydet nogen Støtte paa Finansloven, i hvert Fald maatte man kunne begrænse sig stærkt paa disse Omraader. Jeg er ikke sikker paa, at den ærede Ordfører har Ret deri, jeg tror for mit Vedkommende, at de Udgifter paa et Statsbudget, enten det nu er Danmarks eller et andet Lands, der har til Formaal at fremme Kulturens Vækst i Befolkningen, er nogle af de bedste, der kan findes paa et Statsbudget. Jeg tror, man i den danske Rigsdag skal være varsom med at stræbe efter at gøre Finansloven til en Finanslov, hvor Ofrene til Fremme af Kulturarbejdet i vort Land forsvinder. Den Dag vilde jeg beklage, at jeg skulde stemme for en Finanslov i den danske Rigsdag. Men hvis man endelig vilde udsøge sig Punkter, hvor der kunde indføres Besparelser, saa skal jeg melde mig og hele mit Parti melde sig som villige til at indføre betydelige Besparelser i Militærudgifterne.